

РЕШЕНИЕ

№ 5263

гр. София, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 05.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3533** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] - [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. С., чрез адв. М. С. от САК, срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020г. с изх. № 02-220-2600/1693 от 10.03.2022г., издадено от Заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), с което е отказано финансово подпомагане на жалбоподателя по Схема за единно плащане на площ / СЕПП/, Схема за преразпределително плащане / С./, Схема за плащане на селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания / ЗДП/, Схема за млади земеделски стопани / ЧЗП/, и Схема за обвързано подпомагане за плодове / сливи и десертно грозде / СП – други/, като са отказани за плащане част от заявените суми, както следва: по СЕПП – неоторизирана сума в размер на 1041,36 лв., по С. не е оторизирана сума в размер на 131,48 лв., по СП – други не е оторизирана сума в размер на 6170,67 лв., по ЗДП не е оторизирана сума в размер на 411,71 лв. и по Схема за млади земеделски стопани / М./ не е оторизирана сума в размер на 92,63 лв..

Уведомителното писмо се оспорва с доводи за издаването му в нарушение на изискванията за форма на административния акт, тъй като същото не съдържа фактически и правни основания за неоторизиране / намаленията на съответните суми

по всяка от посочените схеми, като се поддържа че същото е издадено при пълна липса на мотиви. Сочи се, че в акта си административния орган е посочил само размера на намаленията, без да обоснове конкретната причина за неоторизиране на сумите, като се твърди, че поясненията на съдържанието на Колона 3 от Таблица 1 / Намаления/ не може да се счита за мотивиране на акта и за фактически и правни основания за издаването му. В заключение се поддържа, че оспорения акт е издаден и в нарушение на материалния закон с доводи, че всички заявени от жалбоподателя площи са допустими за подпомагане по посочените схеми и мерки. Иска се отмяната на акт. Претендират се разноски.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв.С., която поддържа жалбата. В позиция по същество и в представени писмени бележки допълва съображенията си в жалбата за незаконосъобразност на уведомителното писмо. Моли за присъждане на разноски по представен списък..

Ответникът по жалбата – Зам. изпълнителен директор на ДФЗ, редовно призован, не се явява и представлява. С изпратена преди съдебното заседание, с пощенски оператор молба, чрез пълномощник, постъпила по делото след приключване на проведеното открито съдебно заседание, оспорва жалбата, заявява липса на доказателствени искания, моли за отхвърляне на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. В становище по жалбата, изготвено след постъпването ѝ при административния орган, съдържащо се в изпратената в съда административна преписка, ответника представя подробни доводи за процедурата по разглеждане на заявлението на жалбоподателя, начина на извършване на административни проверки, установените при същите площи, декларирани от повече от един земеделски стопанин,, както и информация в табличен вид за констатирани несъответствия по завените за подпомагане от жалбоподателя схеми и мерки. В същото становище ответникът представя информация за извършените изчисления по схеми и мерки по заявлението на жалбоподателя с УИН 22/270520/98914. Възпроизвеждаща текстово съдържанието в табличен вид в оспорения акт. Становището съдържа пояснения за предприетите от ответника действия по заявлението на жалбоподателя и за извършени административни проверки и констатациите от същите и цитиране на относими текстове от нормативни актове. В заключителната част на становището се поддържа, че в оспорения акт съдържащите се под таблиците пояснения на понятия и на съдържание на таблиците представляват правните основания за издаването на акта.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.05.2020г. жалбоподателят подал заявление за подпомагане / л.43-63/ по посочени в заявлението Схеми и мерки за подпомагане, а именно – по СЕПП, С., ЗДП, М., СП – други, както и по Мярка 10, Мярка 11, Подмярка 13.2/НР2 И Подмярка 13.3/НР3, с попълнена към заявлението таблица на използваните парцели за 2020г. [фирма] - [населено място] е дружество, регистрирано като земеделски производител с УРН 689312.

Във вр. с подаденото заявление, на 17.03.2022г. от Системата за електронни услуги, жалбоподателят изтеглил издаденото от ответника Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за

директни плащания базирани на площ за кампания 2020г. Уведомителното писмо е издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" П. С., на която със Заповед № 03-РД/2891/23.07.2019 г. на изпълнителният директор на ДФЗ са делегирани правомощия по Закона за подпомагане на земеделските производители(ЗПЗП), в това число да издава всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за подпомагане.

В уведомителното писмо са посочени оторизираните суми по всяка от мерките и съответно „намаленията“ или неоторизираните суми, както следва: по СЕПП – неоторизирана сума в размер на 1041,36 лв., по С. не е оторизирана сума в размер на 131,48 лв., по СП – други не е оторизирана сума в размер на 6170,67 лв., по ЗДП не е оторизирана сума в размер на 411,71 лв. и по Схема за млади земеделски стопани / М./ не е оторизирана сума в размер на 92,63 лв..

Посочено е, че общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършването на задължителните административни проверки и/или проверки на място на данните в подаденото заявление, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл.30 от ЗПЗП..

По делото са представени доказателства, че Уведомителното писмо е изтеглено от Системата за електронни услуги / С./ на 17.03.2022г. / л.22/. Представени са заявлението за подпомагане, ведно с карти на блоковете земеделски стопанства към резултатите от автоматични проверки на въведените данни в заявлението на жалбоподателя., Заповед № РД 09-155/23.02.2021г. на министъра на земеделието, храните и горите за одобряване на окончателния специализиран слой „Площи допустими за подпомагане“ и „Физически блокове“ за кампания 2020г./л.25/.

Допълнителни доказателства от страните, извън съдържанието на административната преписка, представена от ответника, не са ангажирани в производството.

При тази фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорения акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност и я представлява. Съгласно чл.20а, ал.4 от ЗПЗП, изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Приетата като доказателство по делото Заповед № 03-РД/2891/23.07.2019 г. установява именно подобно делегиране на правомощия от изпълнителният директор на ДФЗ.

Оспореното уведомително писмо не отговаря на изискванията за форма на

административния акт, тъй като не съдържа фактически и правно основания за издаването му. За такива съдът не приема съдържащите се данни в Таблица № 1 , вкл. И съдържанието на Колона 6 „Оторизирани суми“ и Колона 3 „Намаления“. В тези колони са посочени само общо суми в лева, а в пояснението за съдържанието на Таблица 1 за колона 3 е обяснено, че „намаленията“ биха могли да бъдат формирани на различно фактическо и правно основание, като е възможно да са осъществени заедно или поотделно множество различни хипотези, като:

- намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ;
- намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания;
- наложена ставка на корекция („финансова дисциплина“), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и член 8, §. 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013;
- линейно намаление съгласно чл. 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. iii от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията;
- линейно намаление съгласно чл. 65, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. iii от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията.

С оглед на тези пояснение за съдържанието на колона 3 и начина на отчитане на намаленията, не става ясно на кое от посочените основания или на кои от посочените основания и респ. в каква степен на всяко от тях, е формирано съответното намаление за конкретната схема/мярка. Изискването за мотивиране на административния акт, чрез посочване на правните и фактически основания за издаването му, представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, доколкото чрез излагането на мотивите на страната стават известни съображенията, поради които административният орган е издал или е отказал да издаде искания административен акт , като наличието на мотиви дава възможност за осъществяване и на контрол за законосъобразност, който съдът упражнява над оспорения акт. Съдът приема липсата на мотиви в оспорения акт за съществено нарушение на изискването за форма, което прави акта незаконосъобразен и е основание за неговата отмяна. Липсата на мотиви в оспореното уведомително писмо не се преодолява и от поясненията в писменото становище на ответника, изготвено след депозиране на жалбата срещу уведомителното писмо.

Съобразно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 АПК, указана на ответника с определението на съда от 02.06.2022г., административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Цитираната разпоредба ограничава съдебното установяване на материалноправните факти само до онези

обстоятелства, които са обективирани като фактическото основание на оспорения административен акт. Всички останали обстоятелства, дори да са от значение за разрешаването на правния спор, не могат да се релевират в съдебния процес. Това представлява процесуална тежест, т.е. санкция, насочена към административния орган, по причина, че последният не е изпълнил своето задължение да мотивира издадения от него административен акт.

Вярно е, че мотивите на административния акт могат да се съдържат не само в самия него. Съдебната практика е утвърдила разбирането, че мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните по [чл. 28, ал. 1 З. \(отм.\)](#), в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта". Следователно не е достатъчно в преписката да съществуват документи, които биха могли да послужат като мотиви на административния акт. Необходимо е тези документи да изхождат от органа, издал акта, и да са част от преписката, т.е. да са съставени преди издаването на административния акт или най-късно до изпращането на жалбата срещу акта, в съпроводителното писмо. Писменото становище на ответника от 05.04.2022г. изготвено във вр. с подадената жалба срещу Уведомителното писмо съдът не определя като документ, съдържащ мотивите за издаване на оспорения акт, доколкото същото съдържа разширено / допълнено пояснение на съдържанието на колоните в таблица 1 от уведомителното писмо и подробна хронология на предприетите действия от ответника във вр. с подаденото заявление за подпомагане за кампания 2020г., както и резултатите от тях и посочване на нормативния акт, който съдържа условията за допустимост за подпомагане на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ /стр.7 от становището – л.16 от делото/.

Съдебната практика приема също, че мотивите на административния акт могат да се попълнят и посредством документите, към които актът изрично препраща. Подобно препращане (позоваване), чрез което да се допълни гореописаната непълнота във фактическото основание на административния акт, в случая не е налице.

Гореизложените съображения налагат извода, че оспореният административен акт не съответства на изискванията на процесуалния закон, тъй като е налице порок по смисъла на [чл. 146, т. 2 АПК](#). Поради тази причина актът подлежи на отмяна, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл. 146, ал.1, т. 4 и т. 5 от АПК.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно заявените разноски за държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение, последните от които съдът не определя като несъразмерни, поради което ги присъжда в пълния им заявен размер от 600 лв.

По изложените съображения и на основание чл.173, ал.2, АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] - [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. С., чрез адв. М. С. от САК, Уведомително писмо за извършена

оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020г. с изх. № 02-220-2600/1693 от 10.03.2022г., издадено от Заместник - изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне, съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на [фирма] - [населено място], ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 610лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: